DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr. 11. Kraków, dnia 20 lipca 1934 r. Rok II.

TREŚĆ:

ODEZWA.

Uprzejma obsługa i rozsądna reklama jest dźwignią przedsiębiorstwa.

W związku z przemianą instytucji pocztowo-telegraficznej na państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" okazała się potrzeba zastosowania jednego z najważniejszych czynników właściwego prowadzenia przedsiębiorstwa — to jest reklamy (propagandy).

Zdając sobie sprawę z doniosłości reklamy, każde przedsiębiorstwo, a więc i Państwowe Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" przywiązuje do niej należytą wagę. Niewątpliwie zachodzą pewne zasadnicze różnice w reklamowaniu przedmiotów i w stosowaniu metod ogłaszania między każdem innem przedsiębiorstwem, a przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" niemniej jednak stwierdzić można, że nasze przesiębiorstwo z każdem innem przedsiębiorstwem łączy ten sam cel — a mianowicie, zdobyć jak najszersze warstwy klientów, a temsamem podnieść dochodowość przedsiębiorstwa. Osiągnąć to można z jednej strony przez solidną, szybką i uprzejmą obsługę, z drugiej strony przez należytą reklamę.

Wiele się u nas w stosunkowo krótkim czasie zmieniło przez odpowiednie nastawienie pracowników zatrudnionych tak w służbie administracyjnej jak i służbie wykonawczej.

Odbiegamy od biurokratyzmu, a stosujemy coraz częściej metody kupieckie przyjęte w przedsiębiorstwach: mamy jednak jeszcze wiele do pokonania, zanim zdołamy odpowiedzieć w zupełności obowiązkom jakie na nas ciążą, jako na pracownikach przedsiębiorstwa.

W szczególności dział służby wykonawczej przy okienku a także i służby doręczycielskiej, pozostawia u nas bardzo dużo do życzenia. Niektórym pracownikom zdaje się, że czynią

zadość swym obowiązkam jeżeli „odsiedzą" przy okienku przepisaną ilość godzin i „załatwią" każdego klienta.

Czy jednak ów klient został właściwie obsłużony i czy odszedł zadowolony, nad tem się nie zastanawiają.

Do takich zasadniczych niedomagań należy brak zewnętrznych cech osobistego, życzliwego zainteresowania się pracownika sprawą, z jaką klient przychodzi. Natomiast słyszy się na porządku dziennym gołosłowne powoływanie się na obowiązujące przepisy — bez właściwego wyjaśnienia tych przepisów i bez pouczenia klienta co i jak ma zrobić, by sprawę z którą przyszedł mógł odpowiednio załatwić — niejednokrotnie odsyła się klienta do pulpitu w celu dokładniejszego wypełnienia formularza pocztowego, po to, by ten na pulpicie nie znalazł pióra i t. p.

Oto główne i zasadnicze braki i niedomagania, które się często jeszcze dają zauważyć w obsłudze klientów. Wreszcie musimy pamiętać o tem, że coraz więcej mamy działów nieobjetych ustawą o wyłączności i w związku z tem musimy się starać o pozyskiwanie klienteli.

Urządzenia pocztowe, telegraficzne, telefoniczne winny się stać codzienną potrzebą każdego człowieka i to tak w zakresie jego dążeń kulturalnych jak i osobistego interesu.

Aby zaś klientów zyskać należy szczególniejszą opieką otoczyć dział służby okienkowej i doręczycielskiej i dlatego też kładę nacisk na konieczność większego osobistego zainteresowania się P. P. Naczelników urzędów temi działami służby.

W tym względzie wymagam:

1). Sumiennego przygotowania personelu do służby przy okienku i do służby doręczycielskiej. Na tych bowiem pracownikach, którzy stykają się z klientami, ciążą ważne zadania. Dlatego też kwestja obsługi musi być właściwie ujęta i doceniona przez ogół pracowników.

Na właściwą obsługę składa się:

a). najdokładniejsze i wszechstronne zaznajomienie się pracowników tak w służbie okienkowej jak i doręczycielskiej z przepisami i urządzeniami poczt. telegr. aby mogli należycie informować klientelę.

b). Ogłada towarzyska, takt i uprzejmość wobec każdego klienta bez wyjątku. Uprzejmość musi być nacechowana widoczną życzliwością i chęcią najszybszego i najgrzeczniejszego obsłużenia.

c). wygląd zewnętrzny pracownika, jego powierzchowność, czystość oraz schludność ubrania.

2). Poddawanie ścisłej i stałej kontroli napisów, określających czynności załatwianych przy każdem okienku. Przy redagowaniu samego napisu wino się zwrócić uwagę na jasność tekstu, oraz dostosować go do przeznaczonego celu i miejsca obranego na umieszczenie tego napisu. Najczęściej bowiem napisy nie rzucają się w oczy, a jeśli są widoczne to umieszczone są tak wysoko, iż nie można ich odczytać.

3). Ciągłe interesowanie się rozmieszczaniem ogłoszeń i plakatów, reklamujących usługi pocztowe. Trzeba pamiętać, że ogłoszenie drukowane, czy też ręcznie pisane — aby spełniło swoje zadanie — musi być wykonane estetycznie, dostosowane do otoczenia i wywieszone w miejscu dostępnem i widocznem.

Dla zaznajomienia się z obecnemi wymogami Przedsiębiorstwa Państwowego „Polska Poczta Telegraf i Telefon" oraz ogólnemi metodami pracy w poszczególnych działach służby, zachodzi potrzeba stałego doszkalania personelu przez urządzanie odczytów przez poszczególnych pracowników, konferencyj, pogadanek przy współudziale ogółu pracowników danego urzędu.

Odczyty takie, konferencje i pogadanki powinny mieć na celu nie tyle zaznajomienie personelu z literą samego przepisu, dostępną zresztą każdemu, ile wyjaśnienie danego przepisu, użyteczności danego działu dla pewnych sfer handlowo - przemysłowych i gospodarczych, wybór odpowiedniego środka propagandy tego działu służby, przedstawienia jakiegoś projektu Dyrekcji Okręgu na podstawie znajomości stosunków lokalnych i t. p.

W tym względzie każdy kierownik placówki pocztowej, czy też teletechnicznej ma przed sobą bardzo szerokie pole do działania. Pole to dotychczas stało odłogiem.

Obecnie więc gdy jesteśmy przedsiębiorstwem a nie urzędem, nadarza się sposobność do wykazania tej inicjatywy w zakresie organizacji obsługi i propagandy do czego w znacznej mierze pomocną jest kierownikom placówek pocztowych, dokładna znajomość stosunków lokalnych, oraz ciągłe stykanie się z różnymi klientami.

Zaznaczam w końcu, że wyżej podane wskazówki, które obecnie w Państwowem Przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" stosować należy, a w szczególności uprzejmość i życzliwe ustosunkowanie się do klienta, oraz szybka i dokładna obsługa doty-

czą wogóle wszystkich pracowników na jakichkolwiek bądź stanowiskach, którzy bezpośrednio, lub pośrednio stykają się z klientami.

Zachowanie się personelu i stosowanie do powyższych wskazówek będę śledził bardzo uważnie, a wyniki jego pracy będą probierzem zrozumienia zadań, jakie stoją dzisiaj przed naszem Przedsiębiorstwem.

Nr. AO 98/68. z dnia 20 lipca 1934 r.

Dyrektor okręgu Poczt i Telegrafów
Alfred Spett

ZAUFANIE KLIENTELI DO POCZTY TO GŁÓWNY WARUNEK DOCHODOWOŚCI NASZEJ. -- ZDOBYĆ ZAUFANIE KLIENTELI MOŻNA TYLKO WŁAŚCIWĄ I UPRZEJMĄ OBSŁUGĄ.

POCZTA.

104.

Czasopisma nieposiadające debitu pocztowego.

Czasopisma zakazane odsyłać do Urzędu Niedoręczalnych Przesyłek.

Doszło do wiadomości Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów, iż niektóre urzędy i agencje pocztowe nadchodzące egzemplarze czasopism nieposiadających debitu pocztowego w Polsce zwracają do miejsca nadania zamiast przesłać je do Urzędu Niedoręczalnych przesyłek przy Dyrekcji Okr. Poczt. i Telegrafów.

W związku tem wyjaśnia się urzędom i agencjom pocztowym, iż po myśli postanowień § 44 pkt. 1. i § 327 pkt. 4 Ordynacji pocztowej przesyłki pocztowe, zawierające egzemplarze nie posiadających debitu pocztowego czasopism, należy uważać jako niedoręczalne i odsyłać do Urzędu Niedoręczalnych przesyłek a nie zwracać do miejsca nadania.

Nr. PP. 4/160 z dnia 18. lipca 1934 r.

—o—

105.

Kradzieże i obrabowania paczek.

Kradzieże i obrabowania paczek przybrały w ostatnich czasach wogóle niebywałe rozmiary, w szczególności zaś paczek nadawanych w urzędach pocztowych w Białej, Kętach i Bielsku.

Stwierdzono bowiem na podstawie księgi wypłaconych odszkodowań, że największą ilość odszkowań wypłacono za paczki ze suknem nadane właśnie w powyższych urzędach pocztowych.

Wszelkie wydawane w tym kierunku zarządzenia dla uzdrowienia stosunków, przynoszących tylko ujmę naszemu Przedsiębiorstwu, nie odnoszą pożądanege skutku.

Powodem tego jest przedewszystkiem brak poczucia obowiązku pracowników pocztowych, nienależyta kontrola ze strony organów kontrolnych jak również naczelników urzędów, którzy z jednej strony prowadzą niedokładnie dochodzenia reklamacyjne, z drugiej zaś strony darzą często zbyt wielkiem zaufaniem podwładny personel.

Personel zaś, wiedząc, że nadużycia uchodzą mu zazwyczaj bezkarnie, nadużywa tego zaufania.

Skutkiem tego nie należy się dziwić, że klientela odnosi się do przedsiębiorstwa P. P. T. T. z niechęcą a co gorsza z nieufnością.

Z braku zaufania maleją czynności przedsiębiostwa P. P. T. T. co w konsekwencji prowadzi do redukcji personelu.

Fakty te są bardzo bolesne lecz winę w tym wypadku ponoszą wyłącznie sami pracownicy pocztowi, którym właśnie winno zależeć przedewszystkiem na dobru naszego przedsiębiorstwa.

Najsmutniejszym objawem jest właśnie ta niesumienność pesonelu pocztowego przynosząca nietylko znaczne straty materjalne lecz także bardzo poważne szkody moralne.

Wobec tego wzywa Dyrekcja cały personel do współpracy celem rychłego i zupełnego wy-

tępienia niesumiennych jednostek, gdyż byłby już czas najwyższy aby nasza instytucja uwolniona od tego rodzaju jednostek, stanęła na odpowiednim poziomie moralnym.

W końcu poleca się pp. Naczelnikom (Kierownikom) urzędów (agencyj) pocztowych pouczać podwładny personel, że praca uczciwa jest **pierwszym i najważniejszym** warunkiem rozwoju przedsiębiorstwa P. P. T. T. natomiast hańbą jest aby tego rodzaju zarządzenia jak niniejsze, świadczące niepochlebnie o moralnej wartości niektórych pracowników pocztowych musiały ukazywać się aż w Dzienniku Zarządzeń.

Nr. AO. 95/32 z dnia 5 lipca 1934 r.

—o—

106.

Korespondencja wojskowych parafij wyznaniowych.

Wojskowe parafje wyznaniowe opłacają korespondencję urzędową pocztowemi znaczkami urzędowemi.

Zawiadamia się urzędy i agencje pocztowe, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 30. czerwca 1934 r. Nr. P W 401/e/36 oznajmiło: że wojskowe parafje rzym.-kat. i inne wojskowe duszpasterskie są instytucjami wyłącznie wojskowemi i jako takie są one uprawnione do wysyłania i opłacania urzędowych przesyłek listowych w sposób, przewidziany w rozporządzeniu Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lipca 1933 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 18 poz. 74), dla przesyłek urzędowych władz i urzędów, wymienionych w §2 ust. 1 pkt. a tegoż rozporządzenia.

W związku z powyższem wyjaśnia się, iż tutejsze zarządzenie z dnia 16. października 1933 r.Nr. PP. 12/276 ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 10 z 1933 r. poz. 133 w sprawie korespondencji władz i urzędów kościelnych oraz tutejsze zarządzenie z dnia 8. czerwca 1934 r. Nr. PP. 12/347 ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń Nr. 9 z 1934 r. poz. 88 w sprawie korzystania z przegródek i pełnomocnictw pocztowych przez władze i urzędy kościelne (wyznaniowe) **nie mają zastosowania** w odniesieniu do wojskowych parafij rzym. kat. i wojskowych duszpasterstw innych wyznań.

Nr. PP. 12/395 z dnia 4. lipca 1934 r.

—o—

107.

Przesyłki listowe do „Ubezpieczalń Społecznych"

Pod adresem Ubezpieczalni Społecznej nie mogą być wysyłane przesyłki listowe z napisem: „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku".

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 30 czerwca 1934 r. Nr. P W 401/14 oznajmiło, że ubezpieczalnie społeczne są wprawdzie instytucjami o charakterze prawno - publicznem, jednakoż nie podpadają one pod pojęcie władz i urzędów, wymienionych w § 2, ust. I, pkt. a. rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 18 poz. 74) wobec czego nie mają one uprawnienia do opłacania swej korespondencji urzędowymi znaczkami opłaty, ani też pod odresem ubezpieczalni społecznej nie mogą być wysyłane przesyłki listowe z napisem: „Na wezwanie urzędowe" lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku".

Z powyższego wynika, że przesyłki listowe nadawane pod adresem ubezpieczalni społecznej winny być opłacone znaczkami opłaty w myśl obowiązującej taryfy pocztowej, a w razie nieopłacenia przez nadawcę należy korespondencję tę obciążyć dopłatą.

Nr. PP. 12/396 z dnia 4 lipca 1934 r.

—o—

108.

Inkasowanie należności na podstawie zleceń inkasowych.

Szablonowe traktowanie zleceń inkasowych.

Nawiązując do tutejszego zarządzenia z dnia 10 czerwca 1934 r. Nr. PP. 26/71 zawartego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów Nr. 9 z 1934 r. poz. 90 zawiadamia się, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów, na podstawie nadesłanych przez Dyrekcję wykazów, stwierdziło, iż bardzo znikoma ilość zleceń inkasowych ulega zainkasowaniu, co świadczy o małem zainteresowaniu się funkcjonarjuszów pocztowych, gdy chodzi o spopularyzowanie tego działu służby w celu przysporzenia dochodu państwowemu przedsiębiorstwu „Polska Poczta Telegraf i Telefon".

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowym, aby funkcjonarjusze pocztowi inkasujący zlecenia inkasowe nie ograniczali się tylko do formalnego przedstawiania tych zleceń do zapłaty, lecz starali się zawsze zetknąć

się z dłużnikiem i w sposób oględny, grzeczny nakłaniali go do zapłacenia należności.

W szczególności funkcjonarjusz pocztowy winien:

1). w chwili, gdy dłużnik odmawia zapłaty, zapytać go w jakim terminie w okresie podjęcia, t. j. w okresie 14-dniowym, może uskutecznić zapłatę i w razie jeżeli dłużnik oznaczy dzień zapłaty, winien to zanotować na zleceniu inkasowem z podaniem dnia godziny zapłaty i w tym terminie zgłosić się powtórnie po odbiór należności.

2). w wypadku nieobecności dłużnika, starać się uzyskać wskazówki, kiedy, gdzie i o której godzinie zastanie dłużnika i tam przedstawić mu zlecenie do zapłaty.

3). w razie nieobecności dłużnika dłużej niż 14 dni starać się w miarę możności, zainkasować należność od osób obecnych, a gdy to okaże się niemożliwe, okoliczność tę stwierdzić na zleceniu z podaniem daty powrotu dłużnika w/g wyjaśnień osób obecnych.

Wogóle funkcjonarjusze pocztowi, przystępujący do inkasowania zleconej należności, winni ustalić wszelkie możliwości zainkasowania kwoty, które z jednej strony mogą wpłynąć na ustalenie z dłużnikiem terminu zapłaty z drugiej zaś strony ograniczą konieczność wielokrotnego zgłaszania się do dłużnika.

Naczelnicy (kierownicy) urzędów pocztowych winni stale czuwać nad należytem wykonaniem tych obowiązków i ze swej strony dołożyć strarań, aby możliwie jaknajwiększa ilość zleceń inkasowych mogła być zainkasowana.

Nr. P P 26/83 z dnia 4 lipca 1934 r.

109.

Opłata za pisma sądowe.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 28 czerwca 1934 r. Nr. P W 405/4 wyjaśniło co następuje:

Wszelkie pisma sądowe i prokuratorskie, oznaczone w myśl § 4. rozporządzenia z dnia 30 września 1933 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 23 z 1933 r. poz. 112) między innemi napisem „Sprawa cywilna — karna — opłata pocztowo kredytowana" **podlegają opłatom kredytowanym** a to po myśli postanowień § 11 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74).

Natomiast wszystkie inne pisma sądowe i prokuratorskie opatrzone tylko napisami przewidzianemi w § 5 ust. 1. rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. a więc bez napisu „Sprawa cywilna - karna - opłata pocztowa kredytowana". należy uważać za pisma, wysyłane po myśli § 2 ust. 1. pkt. a. tegoż rozporządzenia przez sądy lub prokuratury w sprawach administracji sądowej. **Opłata pocztowa za tego rodzaju pisma sądowe winna być uiszczona przy nadaniu zapomocą urzędowych znaczków pocztowych.**

Wobec powyższego unieważnia się tutejszy okólnik specjalny z dnia 20 stycznia 1934 r. Nr. P P 12/31.

Nr. P P 12/394 z dnia 3 lipca 1934 r.

—o—

RADJO TO CZYNNIK OŚWIATY I ŁĄCZNIK ZE ŚWIATEM, PRZYNOSZĄCY NAM DOCHÓD. -- JEDNAJ ZATEM RĄDJOABONENTÓW I ZACHĘCAJ DO KUPNA DETEFONÓW.

TELEGRAF I TELEFON.

110.

Rozsprzedaż detefonów.

Ministerstwo P. i T. zarządzeniem z dnia 7 VI. br. Nr. TR:684 powiadomiło tut. Dyrekcję, że większość urzędów, a zwłaszcza agencyj w jej Okręgu nie zajmuje się zupełnie akcją rozsprzedaży detefonów, wskutek czego urzędy (agencje) te nie sprzedały dotychczas żadnego kompletu „Detefon".

Dyrekcja jest w posiadaniu wykazu tych urzędów (agencyj), które nie interesują się rozsprzedażą detefonów.

Wobec tego Dyrekcja zwraca się ponownie do Urzędów (agencyj) ażeby niezwłocznie przystąpiły do intenzywnej propagandy i rozsprzedaży detefonów, co wpłynie dodatnio nie tylko na rentowność przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", ale także zwiększy dochody samych pracowników pocztowych w postaci premji od każdego sprzedanego detefonu.

Zarazem przypomina się obowiązujące w tej mierze przepisy zawarte w Instrukcji Min. P. i T. (Dz. U. M. P. i T. Nr. 22 z 1933 ł. poz. 105), z któremi należy się jak najdokładniej zaznajomić.

P. Naczelnicy (kierownicy) Urzędów (agencyj) mają niezwłocznie swój podległy personel zaznajomić z powyższymi przepisami i zachęcić go do podjęcia akcji rozprzedaży detefonów.

Dyrekcja ze swej strony będzie bacznie śledzić starania Urzędów (agencyj) w tym kierunku, a zwłaszcza za pośrednictwem swoich organów inspekcyjnych i każdorazowych delegatów i w miarę tego będzie wyciągać z opieszałości Urzędów (agencyj) stosowne konsekwencje.

Nr. TE: 51/19/34 z dnia 4 lipca 1934 r.

111.

Dołączanie doniesień o radjopajęczarstwie.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów, zarządzeniem z dnia 22 czerwca 1934 r. Nr. GMO 645, w związku z zapytaniem Władz administracyji ogólnej, wyjaśniło, iż doniesienia urzędów P. i T. o radjopajęczarstwie, skierowane do Władz administracyji ogólnej po wejściu w życie okólnika Ministerstwa P. i T. z dnia 1 maja 1934 r. Nr.GMO 644 o zwalczaniu nielegalnych urządzeń radjoodbiorczych (Dz. Urz. M.P. i T. z dnia 9 maja 1934 r. Nr. 10 str.251) mogą być dołączone do akt sądowych. Natomiast doniesienia urzędów p. t. o radjopajęczarstwie przed wejściem w życie wymienionego okólnika mają charakter poufny i nie mogą być dołączane do akt sądowych, ponieważ ujawniały one wobec władz administracyji ogólnej nazwisko funkcjonarjusza pocztowego, który wykrył nielegalne urządzenie radioodbiorcze.

Nr. TE 54/28/34, z dnia 2 lipca 1934 r.

TROSKA O DOCHODOWOŚĆ POCZTY WINNA BYĆ CZOŁOWYM OBOWIĄZKIEM KAŻDEGO PRACOWNIKA POCZTOWEGO.

ADMINISTRACJA.

112.

Koperty z nadrukiem „Lotnicza - Par avion" i papier listowy dla korespondecji lotniczej.

Sprzedaż kopert i papieru listowego dla korespondencji lotniczej o łącznej wadze 3.8 grama za 5 groszy jest korzystna dla Poczty i dla nadawcy.

W związku z wprowadzeniem do sprzedaży kopert z nadrukiem „Lotnicza - Par avion" i papieru listowego dla korespondencji lotniczej w cenie 5 groszy za 1 komplet zawiadamia się Urzędy i Agencje Pocztowe następująco:

Koperty i papier listowy otrzymują urzędy pocztowe I. II. i III. kl.

Inne urzędy i agencje pocztowe winny zamawiać potrzebną im do sprzedaży ilość kopert lotniczych i papieru listowego w urzędach pocztowych wyżej wymienionych.

Tak koperta lotnicza z nadrukiem „Lotnicza - Par avion", jakoteż i papier listowy wykonane z trwałego i bardzo lekkiego papieru przeznaczone są do użytku publiczności przy nadawaniu listów lotniczych.

Ponieważ waga koperty lotniczej wraz z papierem listowym wynosi tylko 3.8 grama, więc używanie ich przy nadawaniu listów lotniczych jest bardzo korzystne tak dla nadawców, jakoteż i dla przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" gdyż wpłaty za przewóz lotniczy ustalane są zawsze od ściśle określonej wagi.

W sprawie propagandy otrzymują urzędy i agencje odrębne zarządzenie.

Dnia 16 września br. poleca się donieść Oddziałowi Gospodarczemu Dyrekcji, ile sprzedano kopert lotniczych i papieru listowego do dnia 15 września br.

L: AG. 71/11 z dnia 11 lipca 1934 r.

—o§o—

113.

Wyłączenie Gminy Świniary z zamiejscowego Okręgu pocztowego ag. poczt. Mikluszowice, a włączenie do zamiejscowego okręgu poczt. ag. poczt. Uście Solne.

Z dniem 20 lipca 1934 r. wyłącza się gminę Świniary z zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pt. Mikluszowice i włącza się ją do zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pt. Uście Solne.

Nr. AO. 20/5 z dnia 12 lipca 1934 r.

—o—

114.

Wyłączenie gminy Trzebunia z zamiejscowego okręgu pocztowego ag. poczt. Sułkowice i włączenie do zamiejscowego okręgu poczt. u pt. Myślenice.

Z dniem 20 lipca 1934 r. wyłącza się gminę Trzebunia z zamiejscowego okręgu pocztowego Agencji pt. Sułkowice, i włącza się ją do zamiejscowego okręgu pocztowego Urzędu pt. Myślenice.

Nr. AO. 30/3. z dnia 12 lipca 1934 r.

—o§o—

115.

Uruchomienie na czas sezonu letniego pośrednictwa pocztowego w Podlesiu Kęckim.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa P. i T. z dnia 3 lipca 1934 r. Nr. GMOrg. 1162 uruchamia się z dniem 12 lipca 1934 r. na czas trwania sezonu letniego tj. do 15 września br. włącznie pośrednictwo pocztowe o zwykłym zakresie działania w Podlesiu Kęckim, poczta Kęty, powiat Biała, województwo Kraków.

Nr. AO. 30/19 z dnia 7 lipca 1934 r.

—o§o—

116.

Przemiana u pt. Brzostek na agencję poczt. tel.

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 20. VI. 1934 r. Nr. GMOrg 1143 przemienia się z dniem 1. sierpnia 1934 r. urząd pocztowo - telegraficzny V klasy Brzostek na agencję poczt. — telegr.1-go stopnia.

Nr. AO 14/4 z dnia 4 lipca 1934 r.

—ooo—

OBWIESZCZENIA.

117.

Ruch służbowy.

Kruszyński Stanisław Naczelnik Wydziału objął od dnia 1 kwietnia 1934 r. stanowisko Naczelnika Wydziału Rachunkowego Zarządu Dyrekcji.

Major Borowiec Mieczysław objął dnia 1 kwietnia 1934 r. stanowisko kierownika Oddziału osobowego Zarządu Dyrekcji.

Kapitan Podolecki Aleksander objął dnia 6 lipca 1934 r. stanowisko Naczelnika Wydziału Telef. Telegr. Zarządu Dyrekcji.

Hlady Aleksander podreferendarz objął od dnia 1 czerwca 1934 r. stanowisko Kierownika Oddziału kontroli Rachunków Zarządu Dyrekcji.

Antoszowi Bronisławowi asystentowi powierzono obowiązki naczelnika Urzędu poczt. Biecz.

Feliksowi Władysławowi asystentowi powierzono obowiązki naczelnika Urzędu pocztowego Kęty.

Inż. Szałkiewiczowi Władysławowi prow. referendarzowi powierzono obowiązki naczelnika Urzędu Telef. - Telegr. Kraków.

Kalafarskiego Walerego naczelnika urzędu mianowano naczelnikiem Up. Kraków 5.

Wąsikowi Józefowi naczelnikowi urzędu IV. kl. powierzono obowiązki naczelnika Up. Krynica - Zdrój 1.

Mrózowi Tadeuszowi asystentowi powierzono obowiązki naczelnika Up. Krynica - Zdrój 2.

Kramarzowi Leszkowi asystentowi powierzono obowiązki naczelnika Up. Muszyna.

Sokołowskiemu Antoniemu naczelnikowi urzędu IV. kl. powierzono obowiązki naczelnika Up. Olkusz.

Ślęzakowi Bronisławowi asystentowi powierzono obowiązki naczelnika Up. Ząbkowice.

Nr. AP. 835 z dnia 21 lipca 1934 r.

—0—

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA L. 3.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

kwartalna 1 zł. 20 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza mm. 0 gr. tabelary czne 0 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia L. Gronusia i Ski w Krakowie. **Cena 20 gr**